

BTA
BERGEN TAMILSK AVIS

தேன்தமிழ்தழ்

Bergen Tamilsk Avis,
Krohnegården 5b,
5146 Fyllingsdalen,
Norway.

Org.nr: 926 840 320 - ISSN 2703-8440



ஒவியம்: தேவதாசன் - France

Bergen Tamilsk Avis - no.10 - November 2021 - தேன் தமிழ்தழ் - மாத இதழ் - இல.10 கார்த்திகை 2021

கார்த்திகை மாதம் இறந்த ஆத்மாக்களை நினைவுகூரும் இரங்கல் மாதமாக கருதப்படுகிறது. கார்த்திகை இரண்டாம் நாள் சகல ஆத்துமாக்கள் தினமாக உலகெங்கும் வாழும் கிறிஸ்தவர்கள் பாரம்பரியமாக கடைப்பிடித்து வருகிறார்கள். இந்நாளில் அவர்களுக்காய் திருப்பலி ஒப்புக்கொடுத்து, அன்னதானம் வழங்கி, சேமக்காலாக்கு சென்று வழிபாடுகளை நிகழ்த்தி இறந்து போன தமது அன்புக்குரிய உறவுகளை நினைந்து மன்றாடுவார்கள்.

அதேவேளை தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் கார்த்திகை 27ம் நாளினை மாவீரர் நாளாகவும் பிரகடனப்படுத்தி மிகவும் சிறப்பாக உணர்வுபூர்வமாக அனுஷ்டித்து வந்தார்கள். மண் விடுதலைக்காக இன்னுயிர் ஈந்து மடிந்து போன விடுதலை வேங்கைகளை நினைவுகூர்ந்து விளக்கேற்றி அஞ்சலி செலுத்தி துயர் பகிர்ந்து வந்தனர். இந்நிகழ்வினை புலம் பெயர்வாழ் மக்கள் அரங்க நிகழ்வுகளோடு அனுஷ்டிப்பர்.

ஆனால் தாய் நாட்டில் சிறிலங்கா அரசு இந்நிகழ்வுக்கு தடைவிதித்து மாவீரர்களை நினைவுகூர்ந்து விளக்கு ஏற்றுபவர்கள் கைது செய்யப்படுவார்கள் என அறிவித்திருந்தது. அதனையும் மீறி பல பாகங்களில் அமைதியான முறைகளில் மாவீரர் நாள் தீபம் ஏற்றப்பட்டது.

இவ்வருடமும் ஈழத்தமிழர்கள் புலம் பெயர்ந்த நாடுகளிலும் விடுதலைப்புலிகளின் கொடியேற்றி விடுதலைக்கீதம் பாடி விளக்கேற்றி கார்த்திகைப்பூ தூவி பல கலை நிகழ்ச்சிகளோடு அஞ்சலி செலுத்தினர். 30 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்ற விடுதலைப்போரில் ஏராளமான போராளிகளையும் மக்களையும் இழந்து விட்டோம். அத்தனை மாவீரர் குடும்பங்களும் இன்று நம் தாயகத்தில் மிகவும் துன்பகர வாழ்க்கைக்குள் சிக்கித்தவித்து வாழ்கிறார்கள். வறுமைக்கு அப்பால் அவர்கள் சந்திக்கின்ற அன்றாட சவால்கள் ஏராளம்.

மாவீரர்களின் ஒப்பற்ற தியாகத்தினை கார்த்திகை 27ம் நாளன்று மட்டும் நினைவுகூர்ந்து நமது கடமை முடிந்துவிட்டதாக கடந்து செல்கின்றோம். எழுச்சிப்பாடல்களையும் நடனங்களையும் அரங்கேற்றிவிட்டால் மாவீரர்களுக்கு பெரும் மரியாதை செலுத்தி விட்டோம் என நிறைவுகொள்ளுகின்றோம். ஆனால் அவர்களின் உயிருக்குரியான குடும்பங்கள் எதிர்கொள்ளும் துன்பகர வாழ்வில் பங்குகொள்ள உதவிக்கரம் நீட்ட ஆறுதல் கொடுக்க மனமற்றவர்களாய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

தாயகத்தில் விடுதலைப்புலிகள் கூட மாவீரர் நாளை ஆடல், பாடல், கதையாடல் மூலம் வரலாற்று நிகழ்வாகவே நம் அடுத்த சந்ததிக்கு வரலாறு சொல்லி வழிநடத்தி வந்தனர். ஆனால் மாவீரர் போராளி குடும்பங்களை அவர்கள் ஒருபோதும் கைவிடவில்லை. மாவீரர் போராளிகள் குடும்ப நலன் காப்பாகம் என்கின்ற மாபெரும் நிர்வாக கட்டமைப்பை உருவாக்கி அதன் மூலம் மாவீரர் குடும்பங்களுக்கான வாழ்வாதார கொடுப்பனவுகளையும், போராளிகள் குடும்பங்களுக்கான வாழ்க்கை செலவு படிக்களையும் அவர்கள் கிரமமாக வழங்கினார்கள். ஒவ்வொரு மாவீரர் குடும்பமும் பட்டினியையோ பாதிப்பையோ அடையக் கூடாது என்பதில் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்தனர். மாதாந்தம் தங்கள் முகாமையின் கீழ் இருந்த வங்கிகள் ஊடாக மாவீரர் கொடுப்பனவுகளை வழங்கியதோடு, மாவீரர்களின் வயது முதிர்ந்த, தொற்று நோய்கள் மூலம் பாதிக்கப்பட்ட பெற்றோர்களுக்கு விசேட கொடுப்பனவுகளையும் அவர்கள் வழங்க தவறவில்லை. ஆனால் இன்று நிலைமையோ தலை கீழாய் இருக்கின்றது. பிள்ளைகளை இழந்த துயரம் வேறு அவர்களை வாட்ட. அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் தலைவிரித்து ஆட, நிம்மதியாக அவர்களை நினைவு கூர்ந்து துன்பங்களை கொட்டி தீர்க்க ஒவென்று வாய்விட்டு கதறி அழக்கூட முடியாத சூழலில் அவர்கள் பரிதவிக்க, புலம்பயர் தேசத்தில் நாம் மட்டும் ஆடல் பாடலுடன் நினைவு கூர்ந்து என்ன பயன்? நாதியற்று இருக்கும் அவர்களுக்கு தேவை அறிந்து உதவுவதே நம் தலையாய பணி. அப்போதுதான் அந்த ஆத்மாக்களுக்கு நாம் ஏற்றும் கடர் நித்திய ஒளி கொடுக்கும்.

விளக்கேற்றுவதாலும் மலர்தூவுவதாலும் மட்டும் விதையாகிப் போனவர்களின் ஆத்மாக்கள் சாந்தி பெறப் போவதில்லை. அவர்களது குடும்பங்களின் சமைகளை குறைக்க நம்மாலியன்ற உதவிகளைப் புரிய முன்வருவோம்□ -ஆர்-

COVID-19

மீண்டும்

அரசு அறிவுத்தல்கள்

நோர்வேயில் கொரோனா தொற்று மீண்டும் அதிகரித்து வருகிறது என தேசிய சுகாதார அமைப்பு தெரிவித்துள்ளது.

தொற்று பரவலை தடுக்க மீண்டும் சில பரிந்துரைகளை நகரசபைகள் அமுல்படுத்த வேண்டுமென நகராட்சி சுகாதார மையமும், மருத்துவமனைகளும் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளன.

பொது போக்குவரத்துக்கள், கடைகள், வழிபாட்டுத் தலங்கள், உணவகங்கள் மற்றும் பொதுமக்கள் கூடும் இடங்கள் அனைத்திலும் சமூக இடைவெளியைப் பேணுதல் அவசியம்.

சமூக இடைவெளியைப் பேண முடியாத இடங்களில் முகக்கவசம் அணிதல் வேண்டும் எனவும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது.

உணவகங்கள், மதுபானசாலைகள், சிற்றுண்டிச் சாலைகள், வழிபாட்டுத்தலங்கள் போன்ற இடங்களில் கூடும் மக்களின் பெயர்கள் மற்றும் தொலைபேசி எண்களை பதிவு செய்தல் அவசியம் எனவும் அவை பற்றி விருந்தினர்களுக்கு அறிவித்தல் அவசியம் எனவும் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

அத்துடன் உங்கள் அன்புக்குரியவர்களுக்கு கைகுலுக்குவதையோ அல்லது கட்டி அணைத்தலினையோ தவிர்க்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறீர்கள்.



NRTT
Norway Radio Tamil
தேன் தமிழ் ஓசை
30வருடகால ஊடகப்பணி



Smihuset AS
Gjerde & Rekkverk
Glassrekkverk
Porter
Balkonger
Baldakin & Takoverbygg
Rustfrie deler
Håndløper & Gelender
Lakkerte deler
Skruer, Bolter & Verktøy
Øvrige Produkter

Kontakt: Hardanger vegen 539,
5268 Haukeland.
E.Post: post@smihuset.no
Telefon: 41 07 07 07

வாசகர்கள் தேன் தமிழிதழ் சந்தா செலுத்த.... வங்கிக் கணக்கு.

Bergen tamilsk avis
3626.26.77936
Spare banken vest

வருடம் 12மின் இதழ்கள் 200குரோணர்கள். அச்சப்பிரதி- 300குரோணர்கள் தபால்செலவு உட்பட (நோர்வே).
மேலதிக விபரங்களுக்கு: யூலியஸ் தொலைபேசி எண்: (47) 924 63 674



Forskrift om smitteverntiltak i Bergen kommune, Vestland

Hjemmel: Fastsatt av Byrådet i Bergen kommune 19 november 2021 med hjemmel i lov 5. august 1994 nr. 55 om vern mot smittsomme sykdommer § 4-1, og byrådets fullmakter § 2.4 og § 20.

§ 1 Formål og virkeområde

Forskriftens formål er å fastsette smittevernfarende tiltak for å hindre eller begrense spredning av SARS CoV-2 i befolkningen og blant helsepersonell, og for å sikre opprettholdelse av tilstrekkelig kapasitet i helse- og omsorgstjenesten slik at tjenesten kan håndtere smittesituasjonen og samtidig ivareta ordinære helse- og omsorgstjenester, i perioder der smittetallene er stigende eller høye.

Forskriften gjelder i Bergen kommune.

§ 2 Skjenkesteder, restauranter, kafeer og kantiner

Skjenkesteder, restauranter, kafeer, kantiner og andre serveringssteder, skal føre oversikt over gjester. Navn og telefonnummer skal registreres, samt tidspunkt og dato for besøket. Gjester skal informeres om at det nedtegnes en slik oversikt. Listen skal oppbevares i tråd med krav til personvern, og skal slettes etter fjorten dager.

Kontaktopplysningene skal kun brukes for å bistå kommunen ved en eventuell senere smitteoppsporing etter smittevernloven § 3-6. Liste over gjester skal på forespørsel fra smittevernkontoret oversendes i tekstformat, enten i ODF eller OOXML-format, i tråd med forskrift om IT-standarder i offentlig forvaltning.

§ 3 Bruk av munnbind

Når det er fare for at det ikke er mulig å holde minst en meters avstand, ut over kortvarige passeringer, til andre enn husstandsmedlemmer, skal det brukes munnbind på butikker, i fellesarealene på kjøpesentre, på kollektivtransport og innendørs stasjonsområder og i taxi.

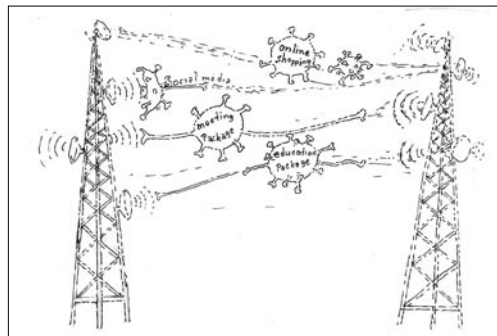
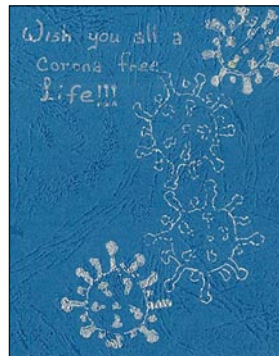
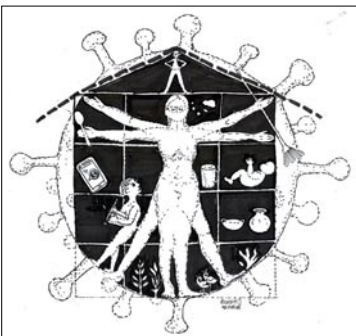
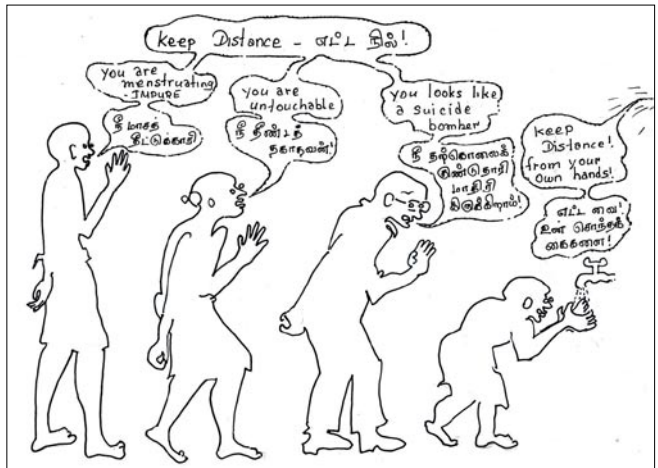
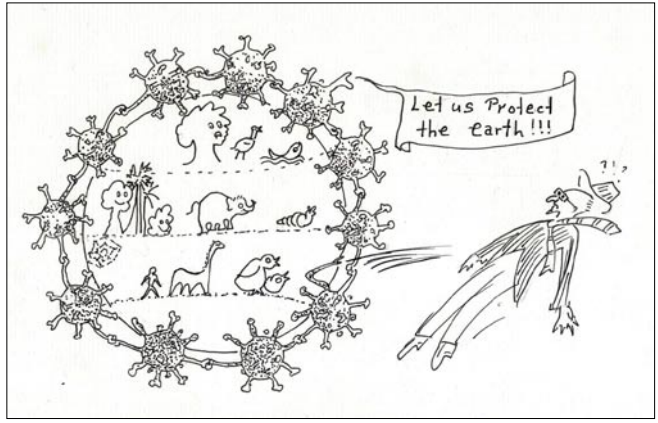
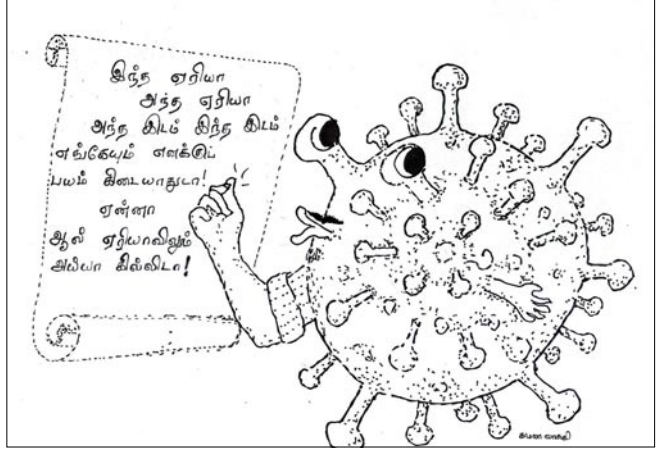
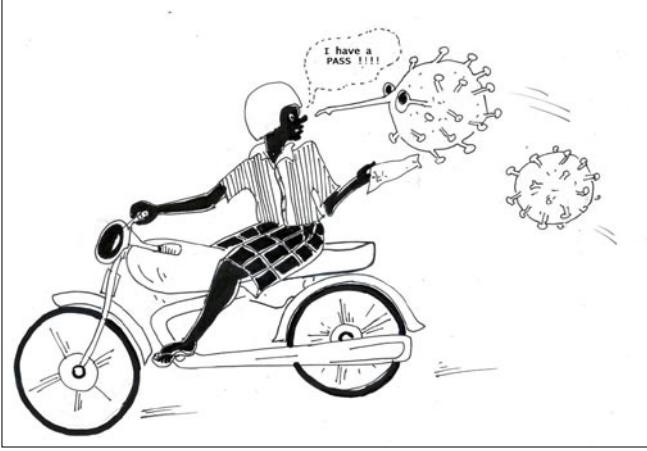
Bruk av munnbind i taxi skal skje på følgende måte: Munnbindet skal tas på før passasjerer setter seg inn i taxien, og skal ikke tas av før reisen er avsluttet og passasjerer har gått ut av taxien. Plikten til å bruke munnbind gjelder tilsvarende for sjåfør når det er passasjer i taxien.

Krav om å bruke munnbind gjelder ikke for barn under 12 år, eller for de som av medisinske eller andre årsaker ikke kan bruke munnbind.

§ 4 Ikrafttredelse og varighet

Forskriften trer i kraft 22. november 2021 kl. 00.00 og gjelder til og med 20. desember 2021.

ஓவியரும், சமூக செயற்பாட்டாளரும், பெண்ணிய ஆளுமையுமான தோழி கமலா வாசுகி அவர்களின் “கொரோணா விழிப்புணர்வு” பற்றிய ஓவியங்களில் சில.





**இலங்கையில்
பெண் தலைமைத்துவக்
குடும்பங்கள்**

-ப்ரியமதா பயஸ்-

பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள் இலங்கையில், அப்பாவிளாகவும் அனாதரவானவர்களாகவும் வாழும் நிலைமை 30 ஆண்டுக்கால போருக்கு பின்னர் இன்னமும் அவலமாகவே உள்ளது என்பதை கருத்தில் எடுக்க வேண்டிய முக்கிய விடயமாக இப்போது உருமாறியுள்ளது.

வன்னிப்பகுதியில் வாழும் பெண் தலைமைத்துவ பெண்கள், சமூகப்பொருளாதார ரீதியில் கடுமையான பாதிப்பை அனுபவிப்பதை நான் நேரடியாக காணக்கூடியதாக இருக்கிறது.

இன்று இந்த கட்டுரையில் ஒரு பெண்ணின் உண்மைச் சம்பவத்தை பதிவு செய்ய விழைகிறேன்.

2009ஆம் ஆண்டு போர் உக்கிரமாக நடைபெற்றுக்கொண்டு இருக்கும்போது அவள் மூன்று பிள்ளைகளுக்கு தாயாக இருந்தாள். கடைசி குழந்தை ஆண்குழந்தை. அந்த குழந்தைக்கு அப்போது ஒரு வயதுதான் ஆகி இருந்தது.

முன்னுக்கு பிறந்த இரண்டு குழந்தைகளும் 6 வயதுக்கு உட்பட்ட பெண்குழந்தைகள். குறிப்பாக சொல்லப்போனால் அவளின் மூன்று பிள்ளைகளும் குழந்தைகளே. யாரும் பெரியவர்கள் ஆகவில்லை.

அந்த இக்கட்டான சூழலில் அவள் தனது கணவனையும் மூத்த பெண் பிள்ளையையும் இலங்கை இராணுவத்தினரின் செல் தாக்குதலுக்கு பலி கொடுக்கிறாள். அதுமட்டும் இல்லாமல் அவளது கடைசி குழந்தையான ஒரு-வயது ஆண் குழந்தையும் செல் சன்னம் பட்டு காயப்படுகிறது. இந்த இக்கட்டான சூழலில் புதுக்குடியிருப்புப் பகுதியில் இருந்து காயம்பட்ட குழந்தையையும் தன் இரண்டாவது பெண் குழந்தையையும் கொண்டு இளம் துணை இழந்தவளாக அந்தப்பெண் தனிமரமாகிறாள்.

அதற்கு பின்னரான அவளது வாழ்க்கை மிகுந்த போராட்டம் ஆகி அது இன்றுவரை தொடர்கின்றமை பெரும் துயரமே.

பெண் தலைமைக் குடும்பங்கள் வாழ்வாதாரத்தை இழந்த நிலையில் இடம்பெறும் அதிக மன இறுக்கம், உதவிகளுக்காக அலைந்துதிரியும் அல்லல் வாழ்க்கை, உதவி தருவதாக சொல்பவர்களின் அத்து மீறல்கள் என அவர்கள் அடையும் அசௌகரியங்கள் சொல்லிமாணாது. பெரும்பாலும் உதவிகள் சில வேளைகளில் உபத்திரவமாகவும் அவர்களுக்கு மாறி இருப்பது துர்பாக்கியமான நிலைமைதான். எல்லாப் பெண்களும் ஒரே மாதிரியான மனநிலையுடன் இருப்பது அரிதுதான்.

அந்த சந்தர்ப்பங்களை சிலர் தவறாக பயன்படுத்த முனைவதும் கண்கூடுதான். உதவி கேட்டு சென்று தமது வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்ல முற்பட்ட பல பெண்களின் வாழ்க்கையே சூறையாடப்பட்ட சம்பவங்களையும் நாம் மறுத்துவிட முடியாது.

சரி நாம் விடயத்துக்கு வருவோம். இந்த பெண் தனது இரண்டு குழந்தைகளுடன் சொல்லொணாத் துயரங்களை இன்றுவரை சுமக்கையில் - காயம் அடைந்த ஒரு வயது குழந்தை இன்று 14 வயதை எட்டியுள்ளது. ஒருவயதில் குழந்தைக்கு காலில் ஏற்பட்ட காயம் 14 வயதில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி அவனை ஊனமுற்ற குழந்தையாக மாற்றி வைத்திருக்கிறது. காயம் அடைந்த காலில் ஒரு இன்ச் அளவு சிறியதாக அவன் சரியாக நடக்கமுடியாத இளைஞனாக மாறி இருக்கிறான். அவனின் இடது காலில் அணியும் ஒரு செருப்பு வழமையான செருப்பை விட ஒரு இன்ச் உயரமாக வடிவமைக்கப்படுகிறது.

ஆனாலும் இலகுவான மருத்துவம் மூலம் அவனது காலைச் சீர் செய்ய முடியும். அவனுக்கான மருத்துவ செலவை பொறுப்பெடுக்க யாரும் இல்லாமையால் பச்சிளம் பாலகனாக ஏதும் அறியாத வயதில் செல் சன்னங்களை தாங்கிய குழந்தை இளைஞனாகி ஊனமுற்ற ஒருவனாக வளர்வது, ஒரு தாய்க்கும் அந்த குழந்தைக்கும் எவ்வளவு மன வலியைத் தரும் விடயம் என்பதை யாரும் எண்ணிப்பார்க்க முடியாது.

அந்த குழந்தைக்கு எப்படியான மருத்துவத்தை செய்வது, எங்கே சென்று யாரிடம் ஆலோசனை பெறுவது, என்ன வகையில் குடும்பத்தையும் குழந்தைகளையும் அவர்களது கல்வியையும் முன்னேற்றுவது என நாளாந்தம் மண்ணுக்குள் போராடும் தாயின் கண்ணீரை பார்க்கும்போது நெஞ்சு கனத்துப் போகிறது. வலிகளை அவள் கரங்களை பற்றி ஆசுவாசப்படுத்த முடியாத குழலை நமக்கும் ஏற்படுத்துகிறது.

கோழிகளை வளர்க்கிறேன், பசுக்களை வளர்க்கிறேன் இதைவிட எந்த தொழிலை என்னால் செய்யமுடியும்? கோழிகள் ஒரு பருவ காலத்தில் பலியாகி போகிறது. மாடு சினையுற்ற காலத்தில் பால் எடுக்கமுடியாது அடுத்த கன்றை பசு ஈன்று தரும்வரை என் குழந்தைகளை பசி இன்றி வைத்திருக்க படாதபாடு படுகிறேன் என அவள் கூறும் வார்த்தைகளை கண்களில் நீர் வெடிக்காமல் கேட்கமுடியவில்லை.

வன்னியில் வளரும் கீரைகள் கிழங்குகள் இயற்கையாக பழுக்கும் காட்டு பழங்கள்தான் எமக்கு சிலசமயம் உணவாகிறது என்கிறாள் அந்த அப்பாவிப் பெண்.

பெண்கள் தலைமைதாங்கும் குடும்பங்களில் இருக்கும் அதிக நெருக்கடியான பிரச்சனை போதிய ஊட்டசத்துள்ள உணவுகள் அவர்களின் குழந்தைகளுக்கு கிடைக்காமை என்பது ஒரு முக்கியமான உண்மை.

கைக்கெட்டியவரை செய்யும் சிறு தொழிலில் அல்லது கிடைக்கும் சொற்ப வருமானத்தில் பாணோ ரொட்டியோ கிடைக்கும் உணவை வயிற்றுப் பசிக்கு புசிக்கிறார்களே அன்றி போதிய ஊட்டச்சத்து உள்ள உணவுகள் அவர்களுக்கு கிடைப்பதே இல்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

அவர்களின் குடும்பங்களில் உளவியல், கல்வி, மருத்துவம், ஊட்டசத்து, பாதுகாப்பு என பல-வகை விடயங்களை கருத்தில் கொண்டு பல-வகையான வளிவகைகளில் அவர்களுடன் கைகோர்க்க வேண்டிய தேவை சமூக அக்கறை உடையவர்களுக்கு முக்கியமான பணியாக முன்வந்து நிற்கிறது.

வாழ்க்கையின் அடுத்த கட்டம் எது என்ற அழுத்தமான கேள்விகளோடு இவர்களின் வாழ்க்கை கண்ணீருடன் நகர்வது பொறுக்கமுடியாத வலியாகவே உள்ளது.

தொடரும்

ப்ரியமதா பயஸ்

புத்தக பண்பாட்டை மீளக்கட்டியெழுப்பும் முயற்சியில் எங்கட புத்தகங்கள்



வசீகரன் குலசிங்கம்

கடந்த நவம்பர் 5,6,7ஆம் திகதிகளில், மூன்று நாட்களாக யாழ் பொது நூலகத்தில் எங்கட புத்தகங்களின் புத்தகக் கண்காட்சி விற்பனையை நடத்திமுடித்த களைப்பு ஆறும் முன்னரே இந்தப் பதிவை எழுதுகிறேன். என்னை நோக்கி மீண்டும் மீண்டும் எழுப்பப்படும் கேள்விகளுக்கு பதிலாக ஒரே விடயத்தை மீண்டும் மீண்டும் பேசவேண்டி இருந்தாலும், ஒவ்வொருமுறையும் பதில் சொல்லி முடியும் போதும் நான் பேசிய விடயங்கள் எனக்குள்ளேயே ஒரு புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்துவது வழக்கம்.

இப்படியான ஒரு கண்காட்சி விற்பனையை நடத்தும் எண்ணம் எப்படி உருவானது, இதனால் என்ன பயன் கிடைக்கும் என்று எண்ணுகிறீர்கள்? எத்தனை பேர் கண்காட்சி விற்பனைக்கு வந்திருந்தார்கள்? எத்தனை புத்தகங்கள் விற்பனையானது? இந்தப் புத்தகம் அதிக பிரதிகள் விற்பனையானது? இவ்வாறான பலகேள்விகளை ஒவ்வொரு கண்காட்சிக்காலத்திலும் பலரிடமிருந்து எதிர்ப்போக்கி வந்திருக்கிறேன். பெருமளவான கேள்விகளுக்கு பதில் மாறுவதில்லை. மேற்சொன்ன கேள்விகளுக்கான பதில்களை ஒரு தொகுப்பாக கூறலாம் என்று எண்ணுகிறேன்.

சரியாக இரண்டு வருடங்களின் முன்னர், 2019ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் “எங்கட புத்தகங்கள்” என்ற பெயர் உதயமானது, “புத்தகக் கண்காட்சி ஒன்றை நடத்துவது, அதுவும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை மட்டும் காட்சிப்படுத்தி விற்பனைசெய்வது” என்ற எண்ணம் தோன்றியதும், என்ன பெயர் பொருத்தமாக இருக்கும் என்ற ஆலோசனையில் இறங்கினோம், கலந்துரையாடலின் முடிவில் “எங்கட புத்தகங்கள்” என்ற பெயர் இறுதி செய்யப்பட்டது.

முதலாவது கண்காட்சியில், எனக்கு அறிமுகமான 30 வரையிலான எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்களை காட்சிப்படுத்தவே எண்ணியிருந்தேன். ஆனால், கண்காட்சியின் ஆரம்பமான தினத்தில் 120 எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் எம்மிடம் சேர்ந்திருந்தன. இன்று எம்மிடம் 420 எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் உள்ளது. அதுமட்டுமல்ல பட்டியலிடப்படாத 10 வருடத்துக்கு முன்னர் வெளியிடப்பட்ட புத்தகங்கள் பலவற்றையும் இம்முறை காட்சிப் படுத்தியிருந்தோம் அந்தப் புத்தகங்களின் ஆசிரியர்கள் விபரம் எமது எழுத்தாளர் பட்டியலில் உள்வாங்கப் படவில்லை.



இவ்வளவு ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் இருக்கிறார்கள், இவ்வளவு புத்தகங்கள் வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது என்று எம்மில் பலருக்கு தெரியாது. நாம், எமது பணி புத்தக விற்பனை என்று எண்ணாமல் “வாசகனிடம் புத்தகங்களை கொண்டுசேர்ப்பது” என்றே சிந்திக்கிறோம் புத்தகங்களை மட்டுமல்லாமல் புத்தகங்கள் சார்ந்த தகவல்களையும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கவேண்டிய பொறுப்பு எமக்குள்ளதை எமது முதலாவது கண்காட்சியை நடத்திய தருணத்தில் உணர்ந்து கொண்டோம்.

ஈழத்திலும் சரி, வெளிநாடுகளிலும் சரி, வெளிவரும் ஈழத்து எழுத்தாளர்களின் புத்தகங்கள் பற்றிய தகவல்கள் முழுவதுமாக வாசகர்களை போய்ச் சேர்வதில்லை. பார்த்து, ஸ்பரிசித்து, விபரங்களை வாசித்து வாங்கக்கூடிய வகையில், அதிகளவில் தெரிவுகள் உள்ள வகையில் புத்தக காட்சிப் படுத்தல்கள் யாழ்ப்பணத்தில் மட்டுமில்லை, இலங்கையிலேயே பெருமளவில் இல்லை என்பது பலரதும் கருத்து. நிலைமைகள் இவ்வாறிருக்கும் போது புத்தக விற்பனை, வாசிப்பு பழக்கம் என்பவை குறைவாக இருப்பதில் ஆச்சரியப்பட ஒன்றுமில்லை.

இவ்வாறான விடயங்கள் அனைத்துக்கும் தீர்வுகாண்பதே எங்கட புத்தகங்களின் நோக்கமாக இருக்கிறது. அதற்காக நாங்கள் முன்னெடுக்கும் செயற்பாடுகளில் இந்தக் கண்காட்சி விற்பனை ஒழுங்கமைப்பு முக்கிய இடம்பிடிக்கிறது. அடுத்ததாக கடந்த ஒரு வருடமாக நாம் வெளியிட்டுவரும் “எங்கட புத்தகங்கள்” சஞ்சிகையை குறிப்பிடலாம் எழுத்து பதிப்புவாசிப்பு என்ற கருப்பொருளோடு வெளிவரும் இந்த சஞ்சிகை எழுத்தாளர்கள், பதிப்பகங்கள், புத்தகங்கள் பற்றிய பலதகவல்களோடு வெளிவருகிறது. அதுமட்டுமல்லாமல் ஒவ்வொரு சஞ்சிகையிலும் கடந்த மொன்று மாதத்துக்குள் வெளிவந்த புத்தகங்களின் பட்டியல் இடம்பெறுகிறது, இது வாசகர்களுக்கும், நூலகங்களுக்கு வெளிவரும் புத்தகங்கள் பற்றிய தகவலை அறிந்துகொள்ள உறுதுணையாக இருக்கிறது.



2020ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மாதம் முதல்முறையாக எங்கட புத்தகங்கள் கண்காட்சி இடம் பெற்றிருந்தது. முதலாவது கண்காட்சியில் 120 எழுத்தாளர்களின் 250 தலைப்புக்களிலான 3500 பிரதிகளை சேகரித்து காட்சிப் படுத்தியிருந்தோம் மூன்று தினங்களில் அரைவாசிக்கும் அதிகமான புத்தகங்கள் விற்றுத் தீர்ந்துவிட்டன. மீதிப் புத்தகங்களை கொண்டு மீண்டும் ஏப்ரல் மாதம் நூலகம் நிறுவனம் யாழ் இந்துக்கல்லூரியில் முன்னெடுத்த மரபரிமைகள் சார்ந்த கண்காட்சியிலும், கடந்த ஆண்டு வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு சுன்னாகம் பொது நூலகத்திலும், இந்த ஆண்டு புத்தக தினத்தை முன்னிட்டு ஏப்ரல் மாதம் கோண்டாவிலில் எமது அலுவலகத்திலும், ஜந்தாவதாக வாசிப்பு மாதத்தை முன்னிட்டு கடந்த மூன்று தினங்களாக யாழ் பொது நூலகத்திலும் கண்காட்சி விற்பனையை முன்னெடுத்திருக்கிறோம்.



ஒவ்வொரு கண்காட்சி விற்பனையை முன்னெடுக்கும் போதும் புதிய பல அனுபவங்கள் கிடைக்கும் அந்த வகையில் இம்முறையும் பல புதிய அனுபவங்களையும், பல புதிய உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளையும் இந்தக் கண்காட்சி விற்பனை எமக்களித்தது,

நடக்க முடியாமல் உதவியாளருடன் வந்து ஆறுதலாக புத்தகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் பார்த்து சில புத்தகங்களை தெரிவுசெய்து சென்ற பெரியவர்,

தெரிவுசெய்து தரும்படி” கேட்ட பெண்மணி,

“வெளிநாட்டிலிருந்து அண்ணா இவ்வளவு புத்தகங்களையும் வாங்கி அனுப்ப சொன்னவர்” என கைபேசியை காட்டிய தம்பி,

தமது ஊர் நூலகத்துக்கு புத்தகங்கள் வாங்கவேன கண்காட்சியில் காட்சிப்படுத்தியிருந்த புத்தகங்களின் பட்டியலை கேட்டவர்,



தமிழர் ஒருவரை திருமணமுடித்த, தற்போது நன்கு தமிழ் பேசப் படிக்க தெரிந்த, கணவனுடன் வந்து புத்தகங்களை தெரிவு செய்து வாங்கிய சிங்களப்பெண்மணி,

கல்லூரியில் கல்விகற்கும் பெண்ணின் குடும்பமே கண்காட்சிக்கு வருகைதந்து தங்கள் மகள் எழுதிய புத்தகத்தை காட்சிப் படுத்தவேன எம்மிடம் ஒப்படைத்து,

காட்சிப்படுத்தியதும் மகளை புத்தகத்துக்கருகில் நிற்கவைத்து படமெடுத்த தந்தை, தனது வளரிளம் பருவத்து மகளுக்கு என்ன புத்தகங்களைப் பரிந்துரைக்க முடியும் என்று எம்மிடம் கேட்டுநின்ற தந்தை,

புத்தகங்களைப் பற்றி அதிகம் தெரியாத, “தனக்கு வாசிப்பில் ஆர்வம், எந்தப் புத்தகத்தை வாங்குவது என்று தெரியவில்லை, எனக்கு சில புத்தகங்கள்

“வல்வெட்டித்துறையில் நிண்டனான், நண்பன் தான் முகநூலை பார்த்து கண்காட்சி பற்றி சொன்னவன், நாளைக்கு திரும்ப வெளிநாடு பயணம், அகுக்கிடையில் கண்காட்சியை தப்பிவிடக் கூடாது என்று உடன ஓடிவாறன்” என அவசரஅவசரமாக வந்த இளைஞன்,

என பல்வேறு விதமான மாந்தரை சந்தித்தோம்

இவ்வாறான செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கும் போது எமக்குக் கிடைக்கக்கூடிய வெகுமதியாக நாம் கருதுவது கண்காட்சிக்கு வரும் மக்கள் அடையும் சந்தோஷமும், எமது முயற்சிக்கு அவர்கள் அளிக்கும் வரவேற்புமே ஆகும் கடந்த மூன்று தினங்களும் நாம் சந்தித்தவர்கள் மட்டுமன்றி பல்வேறு நாடுகளில் இருந்தும், இலங்கையின் பல்வேறு மாவட்டங்களில் இருந்தும் கண்காட்சி பற்றிய செய்தியை அறிந்து பலரும் வாழ்த்துக்களையும் நன்றிகளையும் இன்றுவரைக்கும் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இந்த வரவேற்பும் வாழ்த்துமே அடுத்த கண்காட்சியை முன்னெடுக்க எம்மை உந்தித்தள்ளும் சக்திகளாகும் மற்றோரு எங்கட புத்தகங்கள் கண்காட்சியை நடத்திமுடித்துவிட்டு உங்களோடு மீண்டும் பேசுகிறேன்.

*

உய்ரோடு உறவாடு

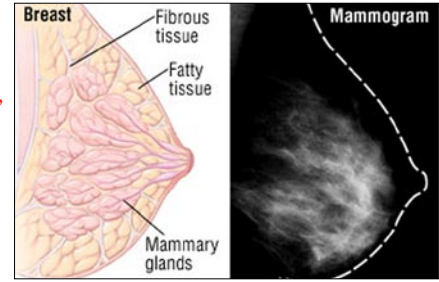


வாசகர் உடல் - உளம் சம்பந்தமான கேள்விகளும் மருத்துவரின் பதில்களும்

Dr. லிமலநாதன் MD PhD (Senior Consultant Cardiologist, Oslo, Norway)

பெண்கள் mammography கட்டாயம் எடுக்க வேண்டுமா? வயது எல்லை உண்டா? எவ்வளவு காலத்துக்கொரு தடவை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்? அதனால் நாம் பெறுகின்ற நன்மைகள் எவை?

Mamography பரிசோதனை செய்வதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன, 1. மார்பகங்களில் கட்டியோ அன்றி அசாதாரண நீர் வடிதல், இரத்தம் வடிதல், அசாதாரண வீக்கம், நோ போன்ற மார்பகப் புற்றுநோய்க்குரிய அறிகுறிகள் தோன்றும் போது குடும்பவைத்தியர் Mamography பரிசோதனை செய்வதற்கு அனுப்பிவைக்கலாம்.



2. நோர்வேயைப் பொறுத்தளவில் 50 வயதிற்கும் 69 வயதிற்கும் இடைப்பட்ட பெண்கள் இரண்டு வருடங்களுக்கொரு முறை Mamography பரிசோதனை செய்வதற்கு அழைக்கப்படுகின்றார்கள். இதற்கான காரணம் இந்த வயதில் தான் மார்பகப் புற்றுநோய் வருபவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால் ஆரம்ப நிலைகளிலேயே புற்றுநோயை கண்டுபிடித்து, சிகிச்சை ஆரம்பிக்க இது ஏதுவாக உள்ளது.

ஆனால் மார்பகப்புற்று நோய்க்குரிய அறிகுறிகள் தோன்றுகின்ற போது அல்லது மார்பகப் புற்றுநோயென சந்தேகிக்கும் போது வயதெல்லை எதுவுமின்றி குடும்பவைத்தியர் தேவையான போது ஒருவரை Mamography பரிசோதனைக்கு அனுப்பிவைக்க முடியும். ஆண்களுக்கும் மார்பகப் புற்றுநோய் வருவதற்கான சாத்தியமுள்ளதை மறந்துவிடக்கூடாது. Mamography பரிசோதனை செய்வதால் எவ்வித பக்கவிளைவுகளும் ஏற்படாது எனவே இழப்பதற்கு எதுவுமில்லை. நன்மைகளே கிடைக்கலாம் என்பதால் பரிசோதனை செய்வதற்கு பயப்படத் தேவையில்லை.

வருடமொரு தடவை எனது மருத்துவரிடம் நான் எடுத்துக் கொள்ளும் பரிசோதனை கடந்த வாரம் செய்து கொண்டேன். எனது இரத்த பரிசோதனையில் kolastrol அதிகம் இருப்பதாக மருந்தினை பெற்றுள்ளேன். நான் ஏற்கனவே அதிக குருதி அழுத்தம், ஆஸ்த்மா, ஒற்றை தலைவலி என பல நோய்களுக்கு மருந்து பாவித்து வருகிறேன். இதனால் பல பக்கவிளைவுகளை அனுபவித்து வருகிறேன். நான் எனது சாப்பாட்டில் மாற்றம் ஏதேனும் செய்தால் மருந்தினை குறைக்கலாமா?

முதலில், வருடம் ஒருமுறை உங்கள் மருத்துவரிடம் பரிசோதித்துக் கொள்ளும் பழக்கம் பாராட்டுக்குரியது. Cholesterol அளவு கூடுதலாக இருக்கும்போது படிப்படியாக அது குருதிக்குழாய்களில் படிந்து அடைப்பை ஏற்படுத்தும் என்பதால் வருமுன் காப்போராக Cholesterol அளவை கட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பதன் மூலம் Cholesterol படிவினால் ஏற்படும் உபாதைகளை தவிர்ந்துக் கொள்ளலாம். Cholesterol அளவைக் கட்டுப்படுத்த நீங்கள் குறிப்பிட்டது போல் உணவுக் கட்டுப்பாடு மிக முக்கியம், அடுத்து உடற்பயிற்சி அவசியம். உங்களுக்கு குருதியழுத்தமும் இருப்பதால் கிரமமான உடற்பயிற்சியும் அவசியம். இதற்கும் மேலே Cholesterol அளவைக் கட்டுப்படுத்தும் மருந்துகளை பாவிப்பதன் மூலம் Cholesterol அளவை கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டு வரலாம். எல்லாவகையான மருந்துகளுக்கும் பக்கவிளைவுகள் உண்டு. ஆனால் அவற்றை பாவிப்பதால் கிடைக்கின்ற நன்மைகளை சீர்தூக்கிப்பார்த்து தீர்மானிக்க வேண்டும். Cholesterol அளவை கட்டுப்படுத்தும் மருந்து எமக்கு எவ்வித பலனையும் உடனடியாக வெளிக்காட்டாததால் எமக்கு அதனுடைய நன்மைகளை உணர்ந்து கொள்ளமுடிவதில்லை. ஆனால் Cholesterol அளவை கட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பதால் மாரடைப்பு, பக்கவாதம் போன்ற பாரதூரமான நோய்களிலிருந்து தப்பித்துக் கொள்ளுதல் பல வருடங்களுக்கு பின்பே எம்மால் உணரமுடியும். எனவே மருந்தின் அளவைக் குறைப்பது என்பதிலும் பார்க்க Cholesterol அளவை குறைக்க வேண்டும்என்பதை உங்கள் குறிக்கோளாக வைத்திருங்கள்.



தமிழ்கடையில் கொள்வனவுக்காக சியாமளாக்கா தயாரித்த பட்டியல் கீழ்வருமாறு இருந்தது.

20 கிலோ சிவத்தைப் பச்சை

20 கிலோ அரிசி மா

1 கிலோ மினாகாய்த்தூள்

கற்பூரம் 4 பெட்டி

மிளகு 2 கிலோ

மஞ்சள் 2 கிலோ

உள்ளி 5 கிலோ

இஞ்சி 5 கிலோ

தேசிக்காய் 2 கிலோ

வேப்பிலை 2 கட்டு

பட்டியலைப் பார்த்த அக்காவின் கணவர் கொடுப்புக்குள் சிரித்தார். அவரின் கணக்குப்படி இதில் இந்த மினாகாய்த்தூள் மட்டுமே ஓரளவு நியாயமானதாய் இருந்தது.

ஏற்கனவே வீட்டின் ஒரு மூலை, முன்னெச்சரிக்கையாக வாங்கி அடுக்கப்பட்ட பொருட்களால் நிரம்பி வழிந்தது. அதில் எப்படியும் அரைவாசிக்குமேல் அந்தக் கொரானா வந்து அதுவாகவே சமைத்துச் சாப்பிட்டால் ஒழிய முடியாது.

ஏற்கனவே காலாவதியின் விளிம்பில் இருக்கும்

பொருட்கள் அதிக நாட்களுக்கு தாக்குப்பிடிக்க மாட்டாது என்பதை சியாமளாக்காவின் கணவர் சிவரஞ்சன் எவ்வளவு எடுத்துச் சொல்லியும் அவ கேட்டதாயில்லை.

சியாமளாக்கா, சிவரஞ்சன் சொல்வதைவிட அயலட்டை சொல்வதில்தான் அதிக அக்கறை காட்டினார். இந்த அக்கறையே வீட்டில் பொருட்கள் நிரம்பி வழிய முக்கிய காரணம். அந்தாளும் நாய்வாலை நிமித்தமுடியாது என்று ஒரு எல்லைக்கு மேல் முயற்சித்ததில்லை.

கடைக்கு ஓடர் கொடுத்து ஒரு கிழமைக்கு மேல் ஆகிவிட்டது. சியாமளாக்காவுக்கு நித்திரை வரவில்லை.

“அயலட்டை தமிழ் வீடுகளெல்லாம் தமிழ்க்கடைப் பொருட்களாலும் நிரம்பி வழிய எங்கட வீட்டிலும் ஏன் அந்தக்குறையை விடுவான்.” என்று அங்கலாய்த்த அக்கா மாறி மாறி போன் பண்ணியபடி இருந்தா.

“கொண்டுவந்து தாறெண்டவை தருவினம்தானே! நீர் ஏன் பதகளிப்படுகிறீர்” என்று சிவரஞ்சன் ஆறுதல் படுத்த முயன்றார். ஆனால் தோற்றுப்போனார்.

“நீங்கள் கொணந்து தாறீங்களோ அல்லாட்டி வேற கடைக்கு கொமாண்ட் பண்ணட்டோ” என்று வீறாப்பு பேசவும் முடியாதநிலையில் அக்கா இருந்தார். ஏனெனில் அந்த வட்டாரத்துள் அந்த ஒரு கடை மட்டுமே இயங்கிக் கொண்டிருந்தது.

காலில் விழுந்து பொருட்களை கொள்வனவு செய்தபின் அயல் வீட்டுத் தொலைபேசிகள் மாநாடுகள் நடத்தின. ஒவ்வொரு பொருட்களின் விலைகளையும் மிகநுண்ணியமாக ஆராய்ந்து, பழைய விலைகளுடன் ஒப்பிட்டு திட்டத்தீர்த்துக் கொண்டிருந்தன அவை.

சியாமளாக்காவுக்கான பொதி வந்துசேர்ந்தது. ஏற்கனவே, திட்டமிட்டபடி தாக்குதலுக்குத் தயாரான போராளி கணக்கில் அக்கா இருந்தா. மூன்று மாடி ஏறி மூச்சிரைக்க வந்த பெடியன் கதவிலும் கைபிடிக்காதபடி மிக நுட்பமாக அவ தங்கள் வீட்டு பல்கனிக்கு அழைத்துப்போனா. மூன்று தடவையாக பொருள் விநியோக இளைஞன் மூச்சிரைக்க படி ஏறினான். தயார் நிலையிலிருந்து எவ்வலப்பினை அக்கா “டொங்” என்று அவன் கைளில் போட்டபோது, அவன் ஒரு அப்பாவிப் பார்வையை அக்காமேல் எறிந்துவிட்டுப் போனான்.

நான்கு மணிநேர இடைவெளியின் பின் அக்கா கையுறையின் உதவியுடன் பெட்டிகளை பிரித்து பொருட்களை பரவிக் காயவைத்தா. அதிக நேரம் மினக்கெடவில்லை. கொரோனாப் பூச்சி வீட்டுக்குள்



நுழைந்து விடக்கூடும் என்ற அச்சத்தில் அக்கா “சடக்” கென பல்கனிக் கதவைப்பூட்டி உள் அடைந்து கொண்டா.

சரியாக, காத்திருந்து 24மணிநேரம் கடந்தபின் மீண்டும் கையுறை முகக் கவசத்துடன் அக்கா போர்க்களம் புகுந்தார். ஒவ்வொரு பொருட்ககைகளையும் சரிபார்த்துக்கொண்ட போது ஒரு கிலோ மிளகாய்த்தூள் போத்தல் மிஸ் பண்ணியது. அக்காவுக்கு கோபம் தலைக்கேறியது. திரும்பவும் சடக் கென கதவை அடித்துச் சாத்தியபடி வீட்டிற்குள் நுழைந்தார்.

சிவரஞ்சன் சிவனே என்று ரீவிக்குள் தலை புதைத்து செய்தியில் மூழ்கியபடி இருந்தார். இன்னும் ஒருமாதகாலம் வீட்டிற்குள் முடங்கவேண்டுமென்ற பிரெஞ்சு அதிபரின் செய்தி அவருக்கு பெரும் இடியாய் வந்திறங்கியது.

“உங்களினர் நச்சரிப்பால் தான் மிளகாய்த்தூள் போத்தில் துலைஞ்சது” என்று எரிந்து விழுந்தார் அக்கா.

“சரியப்பா விடும்! விடும்!! என்ன ஒரு 9 யூரோ தானே! அதுகள் எவ்வளவு றிஸ்க் எடுத்து கடை நடத்துகள். நீர் என்னடா எண்டா வீட்டுக்க இருந்துகொண்டு...” என்று சமாளிக்க முயன்றார் சிவரஞ்சன்.

“ஆமோ! அப்பிடயோ! காசென்ன மரத்திலயே காய்க்குது” என்றபடி அவசர அவசரமாக தொலைபேசி மாநாட்டைக் கூட்டினார் சியாமளாக்கா.

மாநாட்டின் முடிவில் “உது விடேலாது! அக்கா, இல்லாட்டிச் சொல்லுங்கோ! நாங்கள் கதைக்கிறம்” என்று ஏகோபித்த குரலில் உறுப்பினர்கள் உசுப்பேத்தினார்கள்.

அக்காவின் போராட்டம் தொடர்ந்தது. அக்காவால் இலகுவாக தொலைபேசியில் தொடர்பு கொள்ள முடியவில்லை. இது அக்காவுக்கு இன்னும் இரத்த அழுத்தத்தைக் கூட்டியது.

“சியாமளா! உம்மட உயிரினர் பெறுமதி ஒன்பது யூரோவை விட கூட. பேசாமல் விடுமப்பா” என்று திரும்பவும் கெஞ்சிப்பார்த்தார் சிவரஞ்சன்.

அக்காவின் தொடர் போராட்டம் வெற்றியளித்தது. அக்கா! கொக்கா!!

ஒரு கிலோ மிளகாய்த்தூளும், தவறுக்கு பிராயச்சித்தமாக ஒரு சின்னப்பெட்டி கற்பூரமும் இலவசமாக கிடைத்தது.

அக்காவுக்கு திரும்பி வந்த மிளகாய்தூளைவிட இலவசமாக கிடைத்த கற்பூரத்தால் உச்சி குளிர்ந்தது.

மூன்று நாட்கள் கடந்தது. பல்கனியை துப்பரவு செய்ப்போனா அக்கா.

அங்கே, ஒரு பூச்சாடியின் பின்னால் வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருந்த ஒரு கிலோ கிங்ஸ் மிளகாய்த்தூள் போத்தலொன்று அக்காவைப் பார்த்து திரு திருதிருவென முழிசியது. □

தீரிகா கவிதைகள்



உள்ளெரியும் தணலில் உருகுகிறது ஊமைக் காயம்

படம்: தமயந்தி

நாளும் பொழுதும், விதைத்து விதைத்துக்
காத்திருந்த கைளில் பழுத்துக் கிடக்கிறது
குருதி வழிந்த ஞாபகத்தின் தழும்புகள்.
உள்ளெரியும் தணலில் உருகுகிறது ஊமைக் காயம்.
“பிடிமண்” எடுத்துத் தூவித் தூவி
பிள்ளைகளை மண்முட விட்டு
திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தபடி நடந்த
பெத்தவர்களின் முகங்களில் பெருகுகிறது
தவமாய்த் தவமிருந்த நேர்த்தியின் பெருங் கண்ணீர்.

எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு விடிவு வரும்
என்ற காத்திருப்பின் கொதிக் குமிழில்
உட்கார்ந்திருக்கின்றன பலிகொடுத்த பாவி உறவுகள்.
தர்மம் ஒரு நாளில் வென்றே தீரும்
தம் பிள்ளை உயிருக்கு ஒரு அர்த்தம் கிடைக்கும்
என்ற நம்பிக்கைகளின் வேர்களில்
படர்கிறதா ஏமாற்றத்தின் பெருந்துயர்?
எங்கே நம் வேளாண்மை?
எங்கே நம் யாகத்தின் பொழிமழை?

ஞாபகங்களின் நடுத்த தெருவில்
இறங்கி நின்று பார்க்கின்றன

செண்பகப் பறவையின் இரத்தக் கண்கள்.
வாகைகள் பூக்கும் வன்னியின் தெருக்களில்
அலைந்து திரிகிறது மண்சுமந்த மேனியரின்
வெப்பியாரப் பெருமூச்சு.
பழைய நினைவுகளின் கொப்பளிப்பில்
பெருகிப் பாய்கிறது பேராற்றின் நினைவுகள்.
நிலவு காய்க்கும் பின்னிரவில்
வானம் அதிரும் சத்தம் கேட்கும்.
மண்ணடி குலுங்கும்.
நாளொரு திசையில் துப்பாக்கிகள் சடசடக்கும்.
பரா வெளிச்சம் கங்குலைப் பகலாக்கும் .
எறிகணைகள் கூவிக் கொண்டு கடக்கும்.
குருட்டு வல்லூறுகள் இரவில் இரை தேடும்.
தென்னோலை கட்டிய வாகனங்கள்
காயக்காரர்களோடு பறந்து போகும்.
“ஆம்மாளாச்சியே! யார் பெத்த பிள்ளைகளோ”
என்று முணுமுணுக்கும் தாயுதடுகள்.

காலை விடிகிற போது சிரித்த முகங்களோடு
பத்திரிகைகள் நெஞ்சிலடிக்கும்.
வீர மரணங்களால் விளைந்தது நம் வாழ்வு.
சோக இசையால் பூத்தன கிராமங்கள்.
சாம்பிராணி வாசம் பரவ
நம்மைக் கடந்தன கொடி போர்த்திய பேழைகள்.

துப்பாக்கிகளை உயர்த்தியபடி பின்னிருந்தன
நாளை மடியச் சாத்தியமான கருமுகங்கள்.
மாவீரர் மண்டபங்களில்
உறவுகள் வரிசையானார்கள்.
பாதங்களை நிறைத்தன சாவுப் பூக்கள்.
புரண்டு அழுதன பாசக் கொடிகள்.
விசும்பி ஒளிந்தன காதல்கள்.
கதறிச் சரிந்தாள் பெத்த தாய்.
விறைத்துக் கிடந்தார் தந்தை.
பழகிப் போன தோழ தோழியர்கள்
வெறித்துப் பார்த்தபடி நடந்தனர்.
“நேற்று வரை இந்த மண்ணுக்காக...
இந்த மக்களுக்காக...
உழைத்த இந்த மாவீரன்
இன்று விழிமூடித் துயில்கிறான்”
கேட்டுக் கேட்டுப் பழகிய செவிகளில்
பெருகியோடிற்று குற்றவுணர்வு.
உயிர்களால் வளர்ந்தது நம் தேசம்.

போர் நெருக்க நெருக்க
துயிலுமில்லங்கள் விரிந்து விரிந்து சென்றன.
சாவுகள் விளைய விளைய
புதை குழிகள் வரிசையாய்ப் பூத்தன.
அடுக்கிக் கொண்டே போனோம்
அந்தம் தெரியாமல்.
நாளை விடியும். நாளை விடியும் என
நமக்கு நாமே நம்பிக்கை சொன்னோம்.
வீர மரணங்களால் நிறைந்தன ஊர்கள்.
பாடல்களால் நிறைந்தது காற்று.

“இவர்கள் ஆணி வேர் அறுபடாத ஆலமரங்கள்.
வேர் விடுவார்கள். மீண்டும் விழுதேறிவார்கள்”
என்று ஒவ்வொரு முறை சொல்லி முடிக்கையிலும்
வானில் பறந்தன மரியாதை வேட்டுக்கள்.
விதைகுழி வரை காவிச் சென்றனர்
ஒன்றாய் வளர்ந்த பாசறைத் தோழர்கள்.
கயிற்றின் வழியே மண்ணிறங்கியது மாவீரப் பேழை.
கதறிக் கரைந்து பாயப் பார்த்தாள் தாய்.
அண்ணா! அண்ணா! என்று ஆழக் குழறிய தங்கையை
அள்ளிப் பிடித்தன அக்காமாரின் கைகள்.
அப்பாக்களின் வலியில் இறுகியது முகங்கள்.
ஒவ்வொருவராய் போடப் போட
மண்ணால் நிறைந்தது மாவீரக் குழி.
எல்லோரது பிடிமண்களாலும்
மெல்ல மெல்ல மறைந்து போயிற்று
பிள்ளைப் பேழை.

கருவறை பார்த்துக் கொண்டிருக்க
கல்லறை வடிவில் பூத்தது குஞ்சு.
சந்தனக் குச்சிகளையும், மாலையையும் வைத்து விட்டு
எல்லோரும் விடை பெற்றுப் போனோம்.
மண்ணின் குழந்தைகள் தன்னந்தனியே உறங்கினர்.

நிலவு காவலுக்கிருந்த இரவுகளில்
கல்லறைகள் பெருமூச்சுக்களால் கதைத்தன.

நிறைவேறாத கனவுகளின் பாடல்களால்
மிதந்தது துயிலுமில்ல வெளி.
கார்த்திகை மாலையில் விளக்குகள் எரிந்தன.
விளக்குகளின் பின்னே வழிந்தன கண்ணீர்கள்.
பிள்ளைகளை விதைத்தவர்கள்
தென்னம் பிள்ளைகளை எடுத்துச் சென்றனர்.
மழை பொழியப் பொழிய குடைகளுக்குள்
உருகியிருக்கிக் கசிந்தது உறவுகளின் கண்ணீர்.

“உங்களைப் பெற்றவர், உங்களின் தோழிகள்
உறவினர் வந்துள்ளோம்”
என்ற வரிகளில் வெடித்துப் பிளந்தன இதயங்கள்
“எங்கே! எங்கே! ஒருதரம் விழிகளை இங்கே திறவுங்கள்!
ஒருதரம் உங்களின் திருமுகம் காட்டியே மறுபடி
உறங்குங்கள்!”
எரிமலை உறங்கிக் கிடந்த சொற்களின் மீது
ஓவென்று கதறிப் பெருக்கெடுத்தோடியது.
இழப்புக்களின் வலியாறு.
எல்லோரது கைகளும் சிலிர்த்தன.
எல்லோரது தேகங்களும் நடுங்கின.
எல்லோரது இதயங்களும் பொங்கின.

பிள்ளைக்கு விளக்கேற்றும் தந்தை
தந்தைக்கு விளக்கேற்றும் பிள்ளை.
தாய்க்கு விளக்கேற்றும் குழந்தை
கணவனுக்கு விளக்கேற்றும் மனைவி
மனைவிக்கு விளக்கேற்றும் கணவன்
நடுகல்லைத் தழுவிக்கதறும் தாய்
கல்லறையைக் கட்டியணைக்கும் சகோதரி
தள்ளி நின்று தனித்தமும் காதலி
தங்கையைத் தேற்றும் தம்பி
தாங்க முடியாது வெளியே நின்று
வானம் பார்த்துப் பல்லைக் கடிக்கும் தமையன்
எல்லாக் காட்சிகளின் சாட்சியாகவும்
கண்மூடிக்கிடந்தன
விடுதலையின் பெயரால் ஒப்புக் கொடுத்த
நம் வீரப் பறவைகள்.
சனங்கள் அழுது முடித்து வீடு திரும்பினர்.
போராளிகள் களம் திரும்பினர்.
மீண்டும் மீண்டும் பூத்தன
வீரமும் சாவும்.
வெற்றியும் தோல்வியும்.
யுத்தமும் சமாதானமும்.

இன்று
கல்லறையும் இல்லாக் களத்துப் பிள்ளைகளின்
கனத்த கதைகள் இப்படித் தான் நடந்தேறின.
இப்படித் தான் இருந்தன
எங்களின் சிவப்பு நாட்கள்.
இப்படித் தான்
நாங்கள் நெருப்பில் நடந்தோம்.
இப்படித் தான்
எங்கள் மாவீரர்களின் கதைகள் நடந்தேறின. □

இலங்கை மக்களை அச்சுறுத்தும் இயற்கை சீற்றம்

-ஸ்ரீயமதா பயஸ்-

இலங்கையின் இயற்கை வளங்கள் மீதான கரிசனைக்குறைவின் விளைவு இலங்கை முழுவதும் வெள்ளக்காடாக மாறுவது வருடாவருடம் இடம்பெறும் பெரும் துக்கமாகி போயுள்ளது - இலங்கையில் குறிப்பிட்ட சில ஆண்டுகளாக மழை வீழ்ச்சியின் அளவில் அதிகரிப்பும் வெயில் காலத்தில் நீருக்கான பற்றாக்குறையும் அதிகரித்து இருப்பது இயற்கையின் இரண்டு வளங்களையும்



இலங்கை மக்கள் அல்லது அரசு உதாசீனம் செய்கின்றது என்றே அர்த்தம்.

இந்தவருடமும் இலங்கை பருவப் பெயர்ச்சி மழையில் சிக்கி சின்னாபின்னமாக்கிக் கொண்டு இருக்கின்றது தெற்கில் இடம்பெறும் வெள்ள பெருக்குகள் உயிர்களை காவு கொள்கின்றன. அதன் தீவிரம் வடக்கு கிழக்கு மக்களையும் விட்டு வைக்கவில்லை - வெள்ளக்காடாகி கிடக்கும் வடக்கு கிழக்கு பகுதிகள், வீடுகள், குளங்கள், வீதிகள், அனைத்தும் மக்களின் இயல்பு வாழ்க்கையை நாசப்படுத்தி உள்ளது .

இயற்கையை மட்டும் குற்றம் சொல்லும் அளவு நாம் பகுத்தறிவற்றவர்கள் இல்லை என்பதை நாம் எப்படி நிரூபிக்க முடியும்? காரணம் நாமே நம் தலையில் மண்ணை அள்ளி போட்டவர்களாகவே இருக்கின்றோம்.



திட்டமிட்ட முறையிலான வீதி அபிவிருத்தியை நாம் செய்ய தவறி இருக்கிறோம், நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறிய குளங்களை கொண்டிருந்த யாழ் நகரம் இப்போது கட்டட காடுகளால் நிரம்பி இருப்பதனால் கடலை நோக்கி ஓடும் மழை நீர் வீடுகளுக்குள் குடிக்கொள்வதை தவிர்க்கவோ தடுக்கவோ முடியவில்லை.

பாலங்கள் இருந்த இடங்களில் பளிங்கு மாளிகைகள் முளைத்திருக்கின்றன - வீதிகளை மேவிப் பாயும் வெள்ளம் பளிங்கு மாளிகைகளையும் விட்டு வைக்காமைதான் இங்கே விசேடம்.

சரியான நீர் வடிகால்கள் ஒரு நகரத்தின் தூய்மையையும், நிலக்கீழ் நீரையும் திட்டமிடும் என்பதை மறந்த அரசியல் அரச இயந்திரம் மக்களுக்கு நன்மை செய்யாது என்பதை மாரி காலம் மட்டும்தான் மக்களுக்கு உறைக்க கூறுகின்றது - வீதி அபிவிருத்தி, குளங்கள் புனரமைப்பு, விவசாய ஊக்குவிப்பு என வாக்கு கிடைக்கும்போது சத்தியம் செய்யும் அரசியல் வாதிகள் வாக்கு கிடைத்ததும் பாராமுகமாக போகுதல் அரசியல் பாமரத்தனம் அன்றி வேறொன்றும் இல்லை.

உல்லாச விடுதிகளுக்கும் உதவாத விடயங்களுக்கும் வீதியை குறுக்கே வெட்டுவதும் போகாத இடத்தில் நீரை போகும்படி பணிப்பதும் அரைவேக்காட்டு தானம் அன்றி வேறு ஒன்றும் இல்லை.

குளங்களை, தாள் நிலங்களை அண்டி வாழும் மக்களின் பாதுகாப்பையும் அவர்களின் அந்தரமான நிலைமையும் கருத்தில் எடுக்காத அரச அதிகாரிகள் தமது பதவிக்கும் கதிரைக்கும் வாய்த்த பாரமே அன்றி வேறு ஒன்றும் இல்லை.



எரிக்கும் வீணையின் அருகில்
என்னை இளைப்பாற விடு.

வாழ்வின்
கனதியிலிருந்து
காற்றாக்கி
எனை
நடமிடச் செய்.

அடவுகள்
அனைத்தும்
இயற்கையோடு
இயைந்ததாகட்டும்.

ஒளிக்கு
நடமிடுவோம்.



கவிதா லட்சுமி

வா
நட்சத்திரங்கள்
பறிப்போம்.

வெள்ளை நீர்வீழ்ச்சியில்
குதித்தாடும் நிலவில்
விசித்திரக் கதைகளில்
குறைந்த சொற்களில்
முழுதும் நனைக்கும்
மழையில்
உயிருறிக்கிடக்கட்டும்

நற்கவிதைகளின்
இதயத்தில்
அதன்
அதிர்வலையாய்
நிகழ்ந்து
கொண்டிருப்போம்



முதல் பனி

வாழ்ச்சி

இன்று விழுந்து ஓய்வதன்முன்.
சோளவயல்களை வெறுமையாக்கி.
பறந்து சென்ற கீழ் பறவைகளே!
தூறி ஓயா மழைநாளைப்போல்
சொதசொதப்பாக
உள்ளே கிடக்கிறது சோகமும்.
கோவமும்.

தூரத்தை என்பார்வை அளக்கும்.
உங்களது இறகுகளைப்போல.
அடித்து ஓயா
அலைகளின் நடுவில் கடல்மடியில்
காணாமல்போன
மீன்களை கண்டால் சொல்லுங்கள்
நம்பிக்கை வலையோடும்
துருப்பிடித்த ஊசியோடும் நான்
கடலை வெறித்து இருக்கிறேன் என.

வார்த்தைகளை தொலைத்துவிட்ட
கவிஞனைப்போல்.
நிலங்களை தொலைத்த
பரதேசியைப்போல்.

வாழ்தலை மறந்து உயிர்க்கும் நான்
திசைகளை அளக்கும்
உங்களுடன்
பறக்கும் எண்ணமும்
பேராவலும் ஏக்கமும் உடையேன்.

விரிகடலைப்போலவும்
இலையுதிர்ந்த மரங்களைப்போலவும்.
எப்போதாவது
என் கனவை மஞ்சளாக்கி
பசுமை செய்யும்
பூ வரசு போலவும்.
இங்கே உள்ளேன்.
கையில் தூண்டிலுடன்.
கவிதைகளின் வார்த்தைகளையும்
நம்பிக்கை மீன் களையும்
தேடிக்கொண்டு...

மெத்தவும் படிச்ச நாங்கள் திட்டமெல்லாம் கொண்டு வாறம் படிப்பறிவில்லாச் சனம் ஒண்டுந்தெரியாது தள்ளிப்போங்க

-தமயந்தி-
ஓவியம் T. சௌந்தர்



கரையோரம் நிதம் வந்து
யாரை நீ தேடுகின்றாய்
கடலானே கொஞ்சம் நில்லு
ஒரு வார்த்தை சொல்லிச் செல்லு
வலையோடும் பறியோடும்
வந்தவரைக் கண்டது முண்டோ
கண்டால் நீ அவரை ஏந்தி
கடலானே கரையில் சேரு

அலையாடிப் போனவரெல்லாம்
கரைமீளக் காணவுமில்லை
கரைநீளம் காத்திருக்கும்
கண்களுக்கும் ஓய்தல் இல்லை
கடல்போல கனவுகளெல்லாம்
களவாடிப் போனவரிங்கே
விலைபேசும் காலம் கண்டோம்
கடலை நீ ஓடிச் செல்லு

தள்ளிப் போங்க தள்ளிப்போங்க
உங்களுக்குப் பாத்தியத
ஒண்டும் இங்க இல்லப் போங்க
கடலும் - எங்கட தான்.
கரையும் - எங்கடதான்
பணையும் - எங்கடதான்.
பாத்தியும் - எங்கடதான்



தள்ளிப் போங்க தள்ளிப் போங்க
மெத்தவும் படிச்ச நாங்கள்
திட்டமெல்லாம் கொண்டு வாறம்
படிப்பறிவில்லாச் சனம்
ஒண்டுந்தெரியாது போங்க

கரைகளெல்லாம் கட்டை நடு
கடல்முழுக்க வேலி போடு
கண்டதுகள் உள்ள வரும்
கிட்டவர விட்டிடாத
புத்தி இல்லாக் கூட்டமிது
கொட்டிக்கொண்டு போயிடுங்கள்
கொட்டித் தந்த சீமைக்காறன்
கொம்புக்கெல்லோ மண்ணெடுப்பான்
கடலும் - எங்கட தான்.
கரையும் - எங்கடதான்
பாத்தியும் - எங்கடதான்.
கொட்டியும் - எங்கடதான்



- சிவா முருகுப்பிள்ளை -

மிகவும் யதார்த்த சினிமா. மிகக் குறைந்த செலவில் சினிமாவை, நல்ல சினிமாவைத் தரமுடியும் என்பதற்கு உதாரணமாக

அமையும் திரைப்படம் இது. திரைப்படத்து நடிகர்கள் யாரும் அதிகம் அறியப்பட்டவர்கள் அல்ல. ஆனால் நடப்பில் வெளிப்படுத்தும் பாவனைகளில் கதாபாத்திரத்திற்குள் வாழ்ந்திருக்கும் பொருந்தியிருக்கும் தன்மையும் கச்சிதமாக அமைந்திருக்கின்றது.

எங்கும் மிகைப்படுத்தல் இல்லாத உணர்வலைகள். அது ஒவ்வொரு சிறிய பாத்திரத்திலும் வெளிப்படுகின்றது.

அடுத்த வீட்டில் காப்பி சீனி கடன் வாங்கும் அம்மா ஈறாக....

பெண்கள் இந்த சமூகத்தில் பல இடங்களில் குரல் அற்றவர்களாக, சமூகத்தில் ஆண் மேலாதிக்கத்தின் அடிமைகளாக, ஆசாபாசங்களைத் தொலைத்தவர்களாக, சிறகு வெட்டப்பட்டவர்களாக வாழ்வதற்கு நிர்பந்திக்கப் படுகின்றார்கள் என்பதை மூன்று வேறு வேறு குடும்ப சூழலில், காலங்களில் காட்டுவது சிறப்பு. ஆனால் ஒரு எல்லையில் பெண்கள் அதனை உடைத்துக் கொண்டு தமது சரியான ஆசாபாசங்களை நிறுவுவதற்காக புறப்படுகின்றார்கள். அல்லது, சூழ்நிலை நிர்பந்தங்களுக்கு உள்ளாகின்றார்கள் என்பதை கூற விளையும் திரைப்படம்.

இதற்குள் அவர்கள் சந்திக்கும் வலிகள் மிக அழுத்தமாக சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதற்கான முழுமையான தீர்வுகள் பற்றி அதிகம் பேச விளையவில்லை...?

முதல் குடும்பமாக....

1980... சரஸ்வதி.... ஏழ்மையான தனிக் குடித்தனத்தில் வாழும் ஒரு குடும்பத்துக் கதை. ஒரு கையில் குழந்தை மறு கையிலும் தோளிலும் பாரமான சுமையான பைகள். கணவன் ஏதும் சுமக்காமல் வேகமாக நடக்க அவனைப் பின்தொடரும் பயணம்....

பொரிப்பதற்கு எண்ணை இன்மையால் அப்பளத்தை நெருப்பில் சுட்டுச் சாப்பிடுவதும், ஒரு குழம்புடன் பாணையிற்குள் சோறு அள்ளும் போது கரண்டியும் பாணையும் உரகம் சத்தமுமாக வறுமையை எடுத்துரைக்கும் யதார்த்தம் இந்தக் குடும்பத்தின் இயல்பு நிலை.

சரஸ்வதி அழும் குழந்தையைத் தாலாட்டித் தூங்க வைக்கும் போது அதனையும் மீறி குழந்தை பசியால் அழும்போது தனது தூக்கத்தை கெடுப்பதாக சினக்கும் கணவனால் அடி உதையின் உச்சத்திற்கு போகையில் “அடிக்காதீங்க...” என்று விரியும் ஒடுக்குமுறை....

தொடர்ந்து உறவு முறிந்ததாக காட்டும் பாயை தள்ளிப் போட்டு படுப்பதுமாக சிறு சிறு அசைவுகள் மூலம் தெரியப்படுத்தும் இலாகவம் மனதை திரைப்படத்துடன் ஒன்றிப் போகச் செய்யும் காட்சிகள்.

இதுவரை எந்த மறுப்பும் சொல்லாமல் ஆணுக்கு... கணவனுக்கு... அடிமைப்பட்டு இருந்தவள் “அடிக்காதீங்க..” என்று கொடுத்த ஈனக் குரல் கணவனை மௌனமாக்கி காணாமல் ஓடிப் போகச் செய்வதை எந்தவகையில் ஆண்மகனின் நியாயம் என்று கூற முடியும்.

இதன் பின்பு தனி ஒருவளாக தன் மகளை வளர்க்க வேலை செய்து தனி வழிப்பாதையில் பயணிக்கும் தற்கொலையை தவிர்ந்த பெண்ணாக அவளுடைய யதார்த்த வாழ்வு சிந்தரிக்கப்படுகின்றது... சிறப்பு. உச்சமாக வீட்டில் கணவன் மட்டும் அமரும் கதிரை ஒன்றில் அவளே உட்கார்ந்து “நிம்மதியாக...” தேனீர் அருந்தும் காட்சியாக விரிகின்ற குறியீட்டுக் காட்சி அமைப்பு.

அடுத்து....

1995 களில் தேவகி கூட்டுக் குடும்பமாக வாழும் மத்தியுதர வர்க்க குடும்பம். இங்கும் அவள் காணும் அழகான உலகத்தை, தனது ஆசைகளை, விருப்பங்களை, தனக்கான உலகத்தில் நாட் குறிப்பில் எழுதுகின்றார். அப்பதிவை தமக்கு வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற கூட்டுக் குடும்ப உறுப்பினர்களால் கோரப்படுவது அப்பட்டமான, நாகரீகமற்ற அணுகு முறை....

சித்தி... சித்தி... என்று வளையவரும் சின்னப் பையனும் “கட்டிப்பிடிச்ச உம்மா... தா சித்தி...” என்ற அன்பு சித்தியின் நட்பான அன்பான பழக்கம் போகிற போக்கில் “சித்தி நான் உங்களை கல்யாணப் பண்ணிக்கவா...?” என்று கேட்கும் பாங்கும் அங்கே நிலவும் சந்தேசங்களையும் வாழ்வியலையும் எடுத்துக் கூறுகின்றது. அந்த சுட்டிப் பயலே இயல்பாக சித்தி எழுதும் நாட்குறிப்பை தனது தாயிடம் கூற, அது கூட்டுக் குடும்பத்தில் புகைச்சலை எழுப்புகின்றது. இந்தப் பிரளயத்தையும் ஏற்படுத்துகின்றது.

கூட்டுக் குடும்பத்தில் மூத்த தலைமுறையினர் குடும்ப கௌரவம் என்று ஆரம்பித்து, முதலில் மூத்தமகன் மறுக்க, அவரை ஏற்க வைப்பதும், பின்பு அதனை இளைய மகன் மறுக்க, பின்பு இயல்பான உரையாடல் மூலம் அவரையும் ஏற்க வைத்து, மெதுமெதுவாக முழுக் குடும்பத்திற்குள்ளும் பெண்ணிற்கு என்று தனியாக ஆசாபாசங்கள் இருக்க முடியாது என்று அவளின் டைரியை வாசிக்க முற்படும் விதத்திற்கான உரையாடல் காட்சி அமைப்பு மிகச் சிறப்பு. இத்தனைக்கும் அந்த நாட் குறிப்பில் அவள் வேலைக்கு போகும் போது அவள் காணும் மனிதர்களின் நடை உடை பாவனை என்பனவற்றை பற்றிய பதிவுகளையே அதில் எழுதி உள்ளார். அதன்பால் தனது ஆசைகளை வெளிப்படுத்தியும் உள்ளார்.

இந்த வற்புறுத்தி, பகிரங்கத்தில் அவளின் விருப்பத்தை மீறி வாசிக்கப்படும் சில பக்கங்களின் பின்பு.... அவளால் டையரி பறிக்கப்பட்டு எரிக்கப்படுகின்றது.

இந்த மனச் சித்திரைவதைக்கான பெண்களின் வலி உணரப்பட வேண்டும் என்பதை எடுத்துரைக்கும் விதமாக கதை நகர்கின்றது.

வேலைக்கு போகும் வழியில் தெருவோரக் கடையில் சரஸ்வதி சுதந்திரமாக தேனீர் வாங்கி அருந்திக் கொண்டிருக்க, வேலைக்கு சரஸ்வதிக்குப் பதிலாக தனது தமையனின் ஸ்கூட்டியின் பின்புறமாக உட்கார்த்து தமையனின் மகனுடன் பயணப்படும் காட்சியாக விரிவடையும் செய்திகள்.

இறுதியாக....

2007 சிவரஞ்சனி கல்லூரி மாணவியாக திடீர் கல்யாணம் செய்து கொள்ள வைக்கப்படும் குடும்ப பெண்ணாக....

கல்லூரி வாழ்க்கையில் விளையாட்டு வீராங்கனை ஒருவள் திடீரென அவளின் அபிப்பிராயங்கள் ஏதும் அறியாமலே திருமண பந்தத்திற்குள் தள்ளப்படுகின்றாள் பிறகு என்ன... காலையில் கணவன் வேலைக்கு போக...

பிள்ளை பாடசாலைக்கு போக... வீட்டில் சும்மா இருக்கும் இளம்வயது மாமியாருக்கு தேவையான எல்லாவற்றையும் அவரவர் இருக்கின்ற இடத்திற்கு அருகில் இருக்கும் பொருட்களைக் கூட எட்டி எடுக்காமல் ஏவல் செய்யும் போது பம்பரமாக சுற்றி சுற்றி முகம் சுழிக்காமல் வேலை செய்து தனது திறமைகளை கனவுகளை வெட்டிப்புதைத்து களைத்துப் போகும் ஒருவளின் உணர்வலைகள்.

“நீயா இந்தனை புத்தகங்கள் படிக்கின்றாய், இதனை உன் புருஷன் அனுமதிக்கின்றானா...?” என்று மாமியாரின் கேள்வியும் காலையில் எல்லோரையும் வேலை, பாடசாலை என்று அனுப்பிவிட்டு வந்து கதிரையில் அமரும்போது காட்டும் உடல் மன உழைச்சலுமாக ஒரு பெண்தான் எவ்வளவை தாங்குவாள் என்பதை இதனைவிடச் சிறப்பாகக் கூற முடியாது. இந்த புதிய நியூகினியர் குடும்ப வாழ்க்கை வெளிப் பார்வையிற்கு எல்லாம் இருப்பது போல் தோன்றினாலும் இதற்குள் ஒரு வாழ்க்கையோ..? கமிழ்ச்சியோ..? சிறு சிறு சிணுக்கங்களோ..? என்றும் ஏதும் இல்லாத வெறுமையாக இருப்பதையும் அழகாக இயல்பாக காட்டி இருப்பார்கள்.

மைதானத்தில் ஓடிய ஓட்டம் சாதனைகளை சாதிக்க முன்பே கல்யாணம் குடும்பம் என்று தடைபட்டு அவள் கனவுகள் சிதைக்கப்பட்டாலும்... ஒரு நாள் காலை தனது மகள் மறந்து போன பாடசாலைக்கான மதிய சாப்பாட்டுப் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு பாடசாலை பஸ்ஸை தூரத்தி வீதியில் ஓடி பஸ்ஸை மறித்துச் சாப்பாட்டை மகளிடம் கொடுக்க பஸ்ஸிலிருக்கும் பாடசாலைக் குழந்தைகள் கை தட்டி ஆரவாரித்து பாராட்டுவதுடன் முடியும் காட்சியாக முற்றுப் பெறுகிறது.

இதுதான் இந்த தமிழ்நாட்டு சமூகத்தில் இலங்கை தமிழ் சமூகத்தின் பெண் ஒருவருக்கான இடமாக பெரும்பாலும் இருப்பது இங்கு பேசப்படுகின்றது. பல ஆண்கள் இதனை மறுக்க முற்படலாம். ஆனால் அவர்கள் அறியாமலும், அறிந்தும் இதனைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கின்றார் அன்றாட வாழ்வில்.

உடைக்கும் விலங்குகளாக வாழ்கையாக பெண்கள் எழுந்து வருவதை எழுந்து வரவேண்டும் என்பதை பொறி தட்டுவது போல் சொல்ல முற்பட்ட திரைப்படம் நிச்சயம் இதனை ஒரு தடவை பார்த்துதான் விடுங்களேன் இது பெண்களுக்கான திரைப்படம் என்பதை விட பலருக்குமானது. பாடல்கள் ஏதும் இல்லாமல் சுதா ரகுநாதன், இளையராஜா இணைந்து பின்னணி இசையில் இராஜாங்கம் நடத்தியிருக்கின்றார்கள்.□

வேதனை சுமந்து.....

அரங்காற்று, கூத்துக் கலைஞர்
ஸ்ரீபன் அலைக்ஸ்சாண்டர்
(16.12.1943 30.10.2021)

யாழ்ப்பாணம் பாசையூரை பிறப்பிடமாகவும்,
பேர்களை வசிப்பிடமாகவும் கொண்ட
ஸ்ரீபன் அலைக்ஸ்சாண்டர் 30.10.2021
இயற்கையடைந்தார்.



மானுட நேயத்தை மடி நிறையச் சுமந்து
எம்மிடையே இறுக்கமான உறவாக இருந்த
ஒரு மாபெரும் கலைஞனை
காலத்தின் கைகளில் ஒப்புக் கொடுத்துவிட்டு
கலங்கி நிற்கிறோம் நாங்கள் இன்று.

அஞ்சலிக்கவென வார்த்தைகளைத் தேடி
அங்கிங்கென அலைந்தபடி விக்கித்து நிற்கிறோம்.

ஓங்கிய குரலெடுத்து, வானத்தைக் கரைத்து
அரங்காடிய உன்னதமான கூத்துக் கலைஞன்,
எம்மிடையே இருந்து விடை பெற்றுப் போகிறான்
என்பதை
எப்படி முடியும் எங்களால் ஏற்றுக்கொள்ள?

மூத்த கலை எங்கள் கூத்துக் கலை.
பவுத்திரமான பொக்கிம்! பாரம்பரிய ஆலமரம்!!

யுத்தம் கலைக்கும் போதெல்லாம்,
பெயர்ந்து நகரும் இடமெல்லாம்
எமது கலைப் பொக்கிஷங்களைத்தானே
தோள்களில் சுமந்தபடி ஓடினோம்.

வடதுருவம் வந்தபோதும்
வாரியெடுத்துக் கொண்டுவந்த கலைகள் எமது.
இன்றுவரை அதனைத்
தாங்கி நிற்கும் விழுதுகளில் ஒன்றாக
தாங்கி இயங்கிய கலைஞனல்லவா?

அடுத்த தலைமுறைக்கும்
கரிசனையோடு கலை சொல்லிக் கொடுத்த கலைஞனை,
பங்காளியாக முன் நிலையில் நின்று
மக்கள் கலை வளர்த்த அண்ணாவியை
இறுதி வணக்கம் சொல்லி வழியனுப்ப
வார்த்தைகள் அற்றுத் தவிக்கிறோம் அண்ணாச்சி.



மவுனமாக உறங்கும் உங்கள் நினைவு முத்திரைகள்
ஓங்கிய குரலெடுத்துப் பாடிய பாடல்களாகவும்,
மிடுக்கோடும் கொலுவோடும் பேசிய
அரங்காற்றுகையாகவும்
காற்றுவெளியில் இன்னமும்
கலந்து கேட்கிறது கலைஞனே!

அவை இன்னமும் பலநூறாண்டு காலம்
தலைமுறை தலைமுறையாய்
வாழ்ந்துகொண்டுதான் இருக்கும்.

நோர்வே திருமறைக்கலா மன்றத்தின்
பலிக்களம், காவிய நாயகன்
போன்ற மாபெரும் கலைப்படைப்புக்களில்
செனத் சபையின் கதாநாயகன் கைப்பாஸ்
கதாபாத்திரத்தில் நீங்கள் களமாடியதை
நெஞ்சம் மறக்குமா?
கண்டி அரசனாய் கொலுவேறியதனை
நெஞ்சம் மறக்குமா?

அண்ணாச்சி! போய் வாருங்கள்.
கலையின் பெயராலும்,
அந்தக் கலைகளைக் கைகளிலேந்திப்
சமூக வெளியில் பயணிக்கப்போகும்
அடுத்தடுத்த சந்ததிகளின் பெயராலும்,
மக்கள்கலை மாந்தர்கள் பெயராலும்
எங்களது இறுதி வணக்கத்தையும்,
மரியாதையையும் செலுத்தி
தலை வணங்குகிறோம்.

நூல்கள் அறிமுகம்.....

சுற்றுச்சூழல் மாசுபாட்டினால் காலநிலை மாற்றங்களும், இயற்கை அனர்த்தங்களும், புதிய புதிய கொடு நோய்களும் உலகை அச்சுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் இன்றைய காலகட்டத்தில் உலகம் முழுவதிலுமான சுற்றுச்சூழல் அக்கறையாளர்களும், அறிவுஜீவுகளும், விஞ்ஞானிகளும் பலவேறு வகைகளிலான விழிப்புணர்வு முயற்சிகளை மிகத் தீவிரமாக முன்னெடுத்து வருகிறார்கள்.

அந்த வகையில் எமது இலங்கைத்தீவைப் பொறுத்தும் பல இயற்கை அக்கறையாளர்கள், அறிஞர்கள், கல்விமாண்கள் முனைப்போடு செயற்பட்டு வருகிறார்கள். இயற்கை மீதான, சுற்றுச்சூழல் தொடர்பாக மக்களுக்கான பலவேறு விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதோடு, இயற்கைவள மீள்கட்டுமானங்களையும் செய்து வருகிறார்கள். அதில் மிகவும் அவதானிப்புக்கும், கவனத்துக்கும் உரியவர்தான் தென்கிழக்கு பல்கலைக் கழகத்தின் சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் ஏ.எம்.றியாஸ் அகமட் அவர்கள்.

கடந்த பல வருடங்களாக வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களில் பசுமையை விரிவாக்கம் செய்யும் பொருட்டு விதைப் பந்துகளை உருவாக்கி, விதைப்புச் செய்யும் முயற்சிகளை இளைஞர்களுடனும், நேசசக்திகளுடனும் பிரதேசம் பிரதேசமாக, பகுதி பகுதியாக முன்னெடுத்து வருகின்றார்.

இவர் அண்மையில் சமூக, இயற்கை, சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு, காடுகள் மீட்டுருவாக்கம் போன்றவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு எழுதி வெளியிட்டுள்ள ஏழு நூல்கள் மிகுந்த கவனத்துக்குரியது மட்டுமல்ல, மிகத் தேவையானவைகளும் கூட.

நாம் எல்லாருமே நிச்சயம் வாசித்தறிய வேண்டிய பல தரவுகளையும், தகவல்களையும் தம்மகத்தே கொண்டுள்ள இந்தப் புத்தகங்களை வாசகர்களுக்கு அறிமுகஞ் செய்துகொள்வதை தேன் தமிழிதழ் முக்கிய கடமையாகக் கருதுகின்றது. விலையும் கூட இன்றையப் புத்தகச் சந்தை பயமுறுத்துவதுபோல் ஆனைவிலை குதிரைவிலை என அச்சப்படுமபடியாக இல்லை.

இந்த ஏழு நூல்களின் மொத்த விலையே இலங்கை 800 ரூபாய் மட்டும்தான். ஒவ்வொரு கிராமத்து நூலகங்களிலும், வீட்டு நூலகங்களிலும் நாம் வைத்திருக்கவேண்டிய நூல்கள்.





Første snøen

Colin (5år)



Smil og vær glad

Ushra (4 år)



Min kose bamse

Øyvind (5 år)

